

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran
سازمان ملی استاندارد ایران

Iranian National Standardization Organization

استاندارد ملی ایران
۴۴۶۹
تجدید نظر دوم
۱۴۰۰

INSO

4469

2nd Revision

2021

Identical with
CAC/GL 2
2017

برچسب گذاری تغذیه ای - راهنما

Nutrition labeling- Guideline

ICS: 55.200;67.230

دانلود سوالات آزمون

راهنمای کامل آزمون

استاندارد ملی ایران شماره ۴۴۶۹ (تجدید نظر دوم): سال ۱۴۰۰

سازمان ملی استاندارد ایران

تهران، ضلع جنوب غربی میدان ونک، خیابان ولیعصر، پلاک ۲۵۹۲

صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۶۱۳۹ تهران - ایران

تلفن: ۵-۸۸۸۷۹۴۶۱

دورنگار: ۸۸۸۸۷۰۸۰ و ۸۸۸۸۷۱۰۳

کرج، شهر صنعتی، میدان استاندارد

صندوق پستی: ۳۱۵۸۵-۱۶۳ کرج - ایران

تلفن: ۸-۳۲۸۰۶۰۳۱ (۰۲۶)

دورنگار: ۸۱۱۴-۳۲۸۰ (۰۲۶)

رایانامه: standard@isiri.gov.ir

وبگاه: <http://www.isiri.gov.ir>

Iranian National Standardization Organization (INSO)

No.2592 Valiasr Ave., South western corner of Vanak Sq., Tehran, Iran

P. O. Box: 14155-6139, Tehran, Iran

Tel: + 98 (21) 88879461-5

Fax: + 98 (21) 88887080, 88887103

Standard Square, Karaj, Iran

P.O. Box: 31585-163, Karaj, Iran

Tel: + 98 (26) 32806031-8

Fax: + 98 (26) 32808114

Email: standard@isiri.gov.ir

Website: <http://www.isiri.gov.ir>

به نام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

سازمان ملی استاندارد ایران به موجب بندیک ماده ۷ قانون تقویت و توسعه نظام استاندارد، ابلاغ شده در دی ماه ۱۳۹۶، وظیفه تعیین، تدوین، به روز رسانی و نشر استانداردهای ملی را بر عهده دارد.

تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب‌نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرف‌کنندگان، صادرکنندگان و واردکنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادهای سازمان‌های دولتی و غیردولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی‌نفع و اعضای کمیسیون‌های مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادهای در کمیته ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهاییکه مؤسسات و سازمان‌های علاقه‌مند و ذی‌صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌کنند در کمیته ملی طرح، بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شود که بر اساس مقررات استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیته ملی استاندارد مربوط که در سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌شود به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک (IEC)^۲ و سازمان بین‌المللی اندازه‌شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرف‌کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست‌محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری کند. سازمان می‌تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری کند. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده‌کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرسی، ممیزی و صدور گواهی سیستم‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیست‌محیطی، آزمایشگاه‌ها و مراکز واسنجی (کالیبراسیون) وسایل سنجش، سازمان ملی استاندارد این‌گونه سازمان‌ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن‌ها اعطا و بر عملکرد آن‌ها نظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یکاها، واسنجی وسایل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبها و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2- International Electrotechnical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Metrologie Legals)

4-Contact point

5- Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد
«راهنمای برچسب گذاری تغذیه ای»

سمت و/یا محل اشتغال:

رئیس:

عبداللهی، زهرا
(دکتری تغذیه جامعه)
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی - دفتر بهبود تغذیه
وزارت بهداشت

دبیر:

زهدی، صغری
(کارشناسی ارشد میکروبیولوژی مواد غذایی)
اداره کل استاندارد خراسان شمالی

اعضا: (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

اختری، ندا
(کارشناسی ارشد شیمی صنایع غذایی)
اداره کل استاندارد خراسان شمالی

امین، مریم
(کارشناسی ارشد میکروبیولوژی مواد غذایی)
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی - سازمان غذا و دارو

پور احمد، زهره
(کارشناسی ارشد علوم بهداشتی در تغذیه)
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی - سازمان غذا و دارو

داورزنی، ساره
(دکتری تخصصی علوم و صنایع غذایی - میکروبیولوژی مواد غذایی)
پژوهشگاه سازمان ملی استاندارد - پژوهشکده صنایع غذایی و
فرآورده ای کشاورزی

دولتی، سپیده
(کارشناسی ارشد تغذیه ورزشی)
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی - دفتر بهبود تغذیه
وزارت بهداشت

رشید، حامد
(کارشناسی ارشد مهندسی علوم و صنایع غذایی)
اداره کل استاندارد خراسان شمالی

سالاری، عفت
(کارشناسی مهندسی شیمی صنایع غذایی)
سازمان صنعت، معدن و تجارت استان خراسان شمالی

سردردیان، مریم
(دکتری تخصصی مهندسی علوم و صنایع غذایی)
عضو مستقل

اعضا: (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

رضائی ، سعیدرضا
(کارشناسی ارشد شیمی)

سید حمزه ، شیرین
(دکتری سیاست های غذا و تغذیه)

قورچی، عاطفه
(کارشناسی ارشد صنایع غذایی)

کامران، سمیه
(کارشناسی ارشد بیوشیمی)

کریمی، نسرین
(کارشناسی ارشد صنایع غذایی)

کهن نیا، ناصر
(دکتری علوم و صنایع غذایی)

مظاهری، لیدا
(کارشناسی ارشد میکروبیولوژی)

نصیری، بنفشه
(کارشناسی ارشد فیزیولوژی و اصلاح گیاهان دارویی،
ادویه ای و معطر)

هجری، زهرا
(دکتری شیمی - صنایع غذایی)

ویراستار:

باباربیع، فرزانه
(مهندسی کشاورزی - رشته صنایع کشاورزی)

سمت و/یا محل اشتغال:

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی-سازمان غذا و دارو

عضو مستقل

عضو مستقل

سازمان ملی استاندارد ایران

اداره کل استاندارد خراسان شمالی

گروه تولیدی مهram (سهامی عام)

پژوهشگاه سازمان ملی استاندارد- پژوهشکده صنایع غذایی و
فرآوردهای کشاورزی

پژوهشگاه سازمان ملی استاندارد- پژوهشکده صنایع غذایی و
فرآوردهای کشاورزی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد قوچان

کارشناس استاندارد-بازنشسته اداره کل استاندارد استان
اصفهان

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان
ز	پیش‌گفتار
ح	مقدمه
۱	۱ هدف و دامنه کاربرد
۱	۲ مراجع الزامی
۲	۳ اصطلاحات و تعاریف
۵	۴ اعلام مواد مغذی
۶	۵ فهرست مواد مغذی
۷	۶ محاسبه مواد مغذی
۷	۷ نحوه اعلام محتوی مواد مغذی
۱۲	۸ حدود رواداری و پذیرش
۱۲	۹ اصول و معیار خوانا بودن برچسب‌گذاری تغذیه‌ای
۱۳	۱۰ اطلاعات تغذیه‌ای تکمیلی
۱۴	پیوست الف (آگاهی دهنده) اصول کلی تعیین مقادیر مرجع مواد مغذی برای جامعه

پیش‌گفتار

استاندارد «راهنمای برچسب‌گذاری تغذیه ای» که نخستین بار در سال ۱۳۷۶ تدوین و منتشر شد، بر اساس پیشنهادهای دریافتی و بررسی و تأیید کمیسیون‌های مربوط بر مبنای پذیرش استانداردهای بین‌المللی/منطقه‌ای به‌عنوان استاندارد ملی ایران به روش اشاره شده در مورد الف، بند ۷، استاندارد ملی ایران شماره ۵ برای دومین بار مورد تجدیدنظر قرار گرفت و در هزار و هشتصد و چهل و سومین اجلاس کمیته ملی استاندارد خوراک و فرآورده های کشاورزی مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۲۵ تصویب شد. اینک این استاندارد به استناد بند یک ماده ۷ قانون تقویت و توسعه نظام استاندارد، ابلاغ شده در دی ماه ۱۳۹۶، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

استانداردهای ملی ایران بر اساس استاندارد ملی ایران شماره ۵ (استانداردهای ملی ایران - ساختار و شیوه نگارش) تدوین می‌شوند. برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در صورت لزوم تجدیدنظر خواهد شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارائه شود، هنگام تجدیدنظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین، باید همواره از آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی ایران استفاده کرد.

این استاندارد جایگزین استاندارد ملی ایران شماره ۴۴۶۹ : سال ۱۳۹۳ می‌شود.

این استاندارد ملی بر مبنای پذیرش استاندارد بین‌المللی/منطقه‌ای زیر به روش «معادل یکسان» تهیه و تدوین شده و شامل ترجمه تخصصی کامل متن آن به زبان فارسی می‌باشد و معادل یکسان استاندارد بین‌المللی/منطقه‌ای مزبور است:

CAC/GL 2- 2017, Guideline on nutrition labelling

مقدمه

اصول برچسب‌گذاری تغذیه‌ای در برگیرنده اعلام مواد مغذی، اطلاعات تکمیلی تغذیه‌ای و برچسب‌گذاری تغذیه‌ای می باشد.

اطلاعات ارائه شده برای اعلام مواد مغذی، باید به منظور آگاهی بخشی مصرف کنندگان با شرح مناسبی از مواد مغذی موجود در محصول غذایی باشد و اهمیت تغذیه‌ای محصول نیز می بایست در نظر گرفته شود. این اطلاعات نباید باعث شود که مصرف کنندگان تصور کنند که دانش کمی کاملی درباره آنچه که افراد می بایست برای حفظ سلامت خود مصرف کنند، وجود دارد. بلکه باید در خصوص مقدار مواد مغذی موجود در محصول آگاهی دهد. روش درست و معناداری وجود ندارد، که براساس آن بتوان دانش و اطلاعات مربوط به نیازهای فردی را در برچسب گذاری به کار برد.

محتوای اطلاعات تغذیه‌ای تکمیلی در کشورهای مختلف متفاوت است. این اطلاعات در هر کشوری بر اساس خط مشی فرهنگی و آموزشی آن برای گروه های مختلف هدف و نیازهای گروه متفاوت است.

برچسب‌گذاری تغذیه‌ای برای فهم مصرف کننده از ترکیبات، برای انتخاب درست مواد غذایی است. برچسب گذاری تغذیه‌ای، عمدتاً شامل همه ترکیبات محصول غذایی نیست و فقط مواد ضروری را شامل می شود. برچسب‌گذاری تغذیه‌ای نباید به طور معمول بر این امر دخالت کند، که ماده غذایی با چنین برچسب‌گذاری لزوماً مزیت تغذیه‌ای نسبت به ماده غذایی فاقد این برچسب‌گذاری برخوردار است. این استاندارد روش‌هایی را برای برچسب‌گذاری تغذیه‌ای محصولات غذایی توصیه می کند.

در این استاندارد موارد ذیل به عنوان برچسب گذاری در نظر گرفته شود:

الف- ارائه اطلاعات به مصرف کننده، درباره مواد غذایی، برای انتخاب هوشمند ماده غذایی؛

ب - تامین ابزاری مناسب جهت انتقال اطلاعات مربوط به مقدار مواد مغذی موجود در ماده غذایی از طریق برچسب؛

پ - تشویق استفاده از اصول تغذیه‌ای درست در فرمولاسیون مواد غذایی که برای سلامت عموم مفید است.

ت - ایجاد فرصتی مناسب جهت درج اطلاعات تکمیلی بر روی برچسب؛

ث - حصول اطمینان از اینکه برچسب‌گذاری تغذیه‌ای، به شیوه‌ای نادرست، گمراه کننده، فریبنده و یا نامفهوم محصول را توصیف نمی کند.

ج - اطمینان از اینکه هیچ ادعای تغذیه‌ای بدون برچسب‌گذاری تغذیه‌ای صورت نگیرد.

راهنمای برچسب گذاری تغذیه ای

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد، تعیین راهنمایی برای برچسب گذاری تغذیه ای مواد غذایی و اطمینان از موثر بودن برچسب گذاری تغذیه ای است.

یادآوری ۱- برچسب گذاری تغذیه ای مواد غذایی، منوط به کسب مجوز از مراجع قانونی ذی صلاح است.
یادآوری ۲- برای برچسب گذاری غذاهای رژیمی، علاوه بر این استاندارد، به استاندارد ملی ایران شماره ۴۴۶۸، مراجعه شود.

۲ مراجع الزامی

در مراجع زیر ضوابطی وجود دارد که در متن این استاندارد به صورت الزامی به آن ها ارجاع داده شده است. بدین ترتیب، آن ضوابط جزئی از این استاندارد محسوب می شوند. در صورتی که به مرجعی با ذکر تاریخ انتشار ارجاع داده شده باشد، اصلاحیه ها و تجدیدنظرهای بعدی آن برای این استاندارد الزام آور نیست. در مورد مراجعی که بدون ذکر تاریخ انتشار به آن ها ارجاع داده شده است، همواره آخرین تجدیدنظر و اصلاحیه های بعدی برای این استاندارد الزام آور است. استفاده از مراجع زیر برای کاربرد این استاندارد الزامی است:

۱-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۲۱۳۵، بسته بندی- ویژگی عمومی برای برچسب گذاری مواد غذایی از پیش بسته بندی شده

۲-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۴۴۶۸، برچسب گذاری غذاهای رژیمی بسته بندی شده

۳-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۰۲۱۱، راهنمای به کارگیری ادعاهای تغذیه ای و سلامتی در برچسب گذاری

۳ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد، اصطلاحات با تعاریف زیر به کار می روند:

۱-۳

برچسب گذاری تغذیه ای

Nutrition labelling

توصیفی با هدف آگاهی دادن به مصرف کننده در مورد خواص تغذیه ای مواد غذایی است.
برچسب گذاری تغذیه ای شامل دو بخش اعلام مواد مغذی و اطلاعات تکمیلی تغذیه ای است:

۱-۱-۳

اعلام مواد مغذی

Nutrition declaration

فهرستی از مواد مغذی موجود در یک ماده غذایی که طبق موازین موجود در استاندارد مربوطه بیان شده است.

۲-۱-۳

اطلاعات تکمیلی تغذیه‌ای

Supplementary nutrition information.

محتوای اطلاعات تغذیه‌ای تکمیلی براساس سیاست آموزشی هر کشور و نیازهای گروه‌های هدف از کشوری به کشور دیگر و در هر کشور از یک گروه جمعیتی هدف به گروهی دیگر متفاوت می باشد.

۲-۳

ادعای تغذیه‌ای

Nutrition claim

به معنای هرگونه توصیف جهت بیان، پیشنهاد و یا دلالت می باشد. مبنی بر اینکه یک ماده غذایی از ویژگی- های تغذیه‌ای خاصی از جمله مقدار کالری، مقدار پروتئین، چربی و کربوهیدرات و همچنین مقدار ویتامین‌ها و مواد معدنی برخوردار است، اما لزوماً به این موارد محدود نمی‌شود. مواردی که در ادامه ذکر شده است شامل ادعاهای تغذیه‌ای نمی‌شوند:

الف- ذکر نام مواد در فهرست مواد متشکله؛

ب- ذکر ریزمغذی‌ها به عنوان بخش اجباری برچسب تغذیه‌ای؛

ج- ادعای کمی یا کیفی، برخی ریزمغذی‌ها یا مواد اولیه تعیین شده روی برچسب در صورتی که مقررات ملی آن را الزامی کرده باشد.

۳-۳

ماده مغذی

Nutrient

ماده مغذی به هر ماده‌ای اطلاق می‌گردد که معمولاً به عنوان جزء اصلی تشکیل دهنده‌ی آن ماده غذایی مصرف می‌گردد. به‌طوری‌که:

- (الف) انرژی مورد نیاز بدن را تامین می کند؛
(ب) برای رشد، تکامل و ادامه حیات لازم است؛
(ج) کمبود آن باعث وقوع تغییرات زیستی - شیمیایی و یا فیزیولوژیکی خاص خواهد شد.

۴-۳

مقادیر مواد مغذی مرجع (NRVs)^۱

Nutrient Reference Values (NRVs)

مجموعه‌ای از مقادیر عددی براساس اطلاعات علمی برای اهداف برچسب‌گذاری تغذیه‌ای و ادعاهای مربوطه است که به دو گروه تقسیم می‌شوند:

۱-۴-۳

مقادیر مواد مغذی مرجع -مورد نیاز (NRVS-R)

Nutrient Reference Values – Requirements (NRVs-R)

مقادیر مواد مغذی مرجعی (NRVS) که بر اساس سطوح مواد مغذی در ارتباط با نیازهای تغذیه‌ای بیان می‌شود.

۲-۴-۳

مقادیر مواد مغذی مرجع مربوط به بیماری‌های غیرواگیر (NRVs-NCD)

Nutrient Reference Values – Non- communicable Disease (NRVs-NCD)

مقادیر مواد مرجعی که بر اساس سطوحی از مواد مغذی موثر در کاهش خطر بیماری‌های غیر واگیر تعیین می‌شوند و مرتبط با رژیم غذایی هستند و بیماری‌های ناشی از کمبود یا اختلالات تغذیه‌ای، را شامل نمی‌شوند.

۱- برای اطلاع از اصول مربوط به تعیین مقادیر مرجع ماده غذایی به پیوست مراجعه کنید.

۵-۳

قندها

Sugars

شامل تمام مونو ساکاریدها و دی ساکاریدهای موجود در ماده غذایی می باشد.

۶-۳

فیبر غذایی

Dietary fiber

پلیمرهای کربوهیدراتی^۱ با ده یا بیشتر از ده واحد^۲ مونومر، که توسط آنزیم های داخلی روده کوچک انسان قابل هضم نمی باشند و شامل طبقه بندی زیر می باشند:

۱-۶-۳ پلیمرهای کربوهیدراتی خوراکی، که به طور طبیعی در مواد غذایی مصرف شده وجود دارند.

۲-۶-۳ پلیمرهای کربوهیدراتی که از مواد غذایی خام بوسیله روش فیزیکی، آنزیمی و شیمیایی به دست آمده اند و شواهد علمی قابل قبول مراجع قانونی و ذیصلاح کشور، اثرات مفید فیزیولوژیک بر سلامت انسان را نشان داده اند.

۳-۶-۳ پلیمرهای کربوهیدراتی پیچیده که اثرات فیزیولوژیک سودمند آنها بر سلامت، توسط شواهد علمی قابل قبول برای مراجع قانونی و ذیصلاح کشور اثبات شده است.

۷-۳

اسیدهای چرب چند غیر اشباع

Polyunsaturated fatty acids

اسیدهای چرب غیر اشباع با چند پیوند دو گانه سیس-سیس را گویند.

۱ - فیبر غذایی با منشا گیاهی ممکن است شامل مقادیر لیگنین و دیگر ترکیبات مربوط به پلی ساکاریدها در دیواره های سلول گیاهی باشد. این ترکیبات را می توان از طریق برخی روشهای تجزیه ای نیز اندازه گرفت. اما در صورت استخراج و افزودن مجدد این ترکیبات به ماده غذایی در تعریف فیبر غذایی منظور نمی شوند.

۲- تصمیم گیری در خصوص اینکه آیا کربوهیدرات های ۳ تا ۹ واحد مونومری را می توان در این تعریف گنجانده یا خیر، بر عهده مراجع ذیصلاح ملی می باشد.

۸-۳

اسیدهای چرب ترانس

Tran's fatty acids

اسیدهای چرب ترانس شامل همه ایزومرهای هندسی اسیدهای چرب با یک یا چند پیوند دو گانه غیر کنژوگه هستند، که باندهای دو گانه کربن-کربن در شکل فضایی اسیدهای ترانس حداقل به وسیله یک گروه متیلن، از هم جدا شده اند.

۴ اعلام مواد مغذی

۴-۱ کاربرد اعلام مواد مغذی برای کلیه غذاهای از پیش بسته بندی شده توصیه می شود مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۰۲۱۱، انجام شود، به جز مواردی که در استاندارد ملی قید نشده باشد.

۴-۲ فهرست مواد مغذی

۴-۲-۱ در صورت اعلام مواد مغذی اظهار همه موارد زیر الزامی است:

۴-۲-۱-۱ میزان انرژی؛

۴-۲-۱-۲ مقادیر پروتئین، کربوهیدرات در دسترس (برای مثال: کربوهیدرات های غذایی به جز فیبر غذایی)، چربی، اسید چرب اشباع، سدیم^۱ و قند کل ؛

۴-۲-۱-۳ مقدار سایر مواد مغذی که ادعای تغذیه ای در مورد آنها صورت گرفته باشد.

۴-۲-۱-۴ مقدار سایر مواد مغذی که بنابر قوانین ملی یا دستورالعمل های غذایی مراجع ذی صلاح برای حفظ یک وضعیت تغذیه ای خوب لازم تشخیص داده شده است.

۴-۲-۲ در صورت اعلام یک ماده مغذی خاص علاوه بر موارد فهرست شده در بند ۵-۱ مطابق استاندارد ملی، اعلام مقدار موثر آن در حفظ یک وضعیت تغذیه ای خوب، توصیه می شود.

۴-۲-۲-۱ بنابر قوانین ملی یا برچسب گذاری غذاهای رژیمی بسته بندی شده، جایی که یک تاثیر تغذیه ای یا سلامتی خاص ادعا می شود، ذکر مقدار آن مواد مغذی مرتبط با حفظ یک وضعیت خوب تغذیه بهتر است.

۱- مراجع قانونی و ذی صلاح کشور می توانند در خصوص بیان مقدار کل سدیم در معادل های نمک به عنوان " نمک " تصمیم گیری کنند.

۴-۲-۲-۲ در صورت هرگونه ادعایی درخصوص مقدار یا نوع کربوهیدرات، علاوه بر موارد ضروری در ۵-۱ مقادیر قندهای کل، نشاسته، دیگر کربوهیدرات‌های متشکله و یا فیبر غذایی نیز باید در فهرست گنجانده شود.

۴-۲-۲-۳ در صورت وجود هرگونه ادعایی درخصوص مقدار و/یا نوع اسیدهای چرب یا مقدار کلسترول، مقادیر اسیدهای چرب اشباع، اسیدهای چرب تک اشباع، اسیدهای چرب چند اشباع شده و کلسترول باید بر روی برچسب ذکر شود. براساس نظر مراجع ذیصلاح قانونی، علاوه بر موارد ضروری بند ۵-۱ و مطابق با بند ۱۲-۷ ذکر مقدار اسید چرب ترانس نیز لازم است.

۴-۲-۲-۴ علاوه بر اعلام الزامی موارد مندرج در زیربندهای ۴-۲-۱، ۴-۲-۱-۲، ۴-۲-۲-۱، ۴-۲-۲-۵، ویتامین‌ها و مواد معدنی می‌توانند طبق شرایط زیر در فهرست ذکر شوند:

۴-۲-۲-۵ فقط ویتامین‌ها و مواد معدنی باید ذکر شوند که برای آنها مقادیر مصرف مجاز (توصیه شده)، تعیین شده است و / یا آنهایی که در کشور از اهمیت تغذیه‌ای ویژه‌ای برخوردارند، بهتر است که اعلام شود.

۴-۲-۲-۶ هنگام اعلام مواد مغذی، ذکر نام ویتامین‌ها و مواد معدنی که در مقادیر کمتر از ۵ درصد مقدار مرجع ماده معدنی یا دستورالعمل‌های رسمی مراجع ذیصلاح در هر ۱۰۰ گرم یا ۱۰۰ میلی‌لیتر یا در هر وعده تعیین شده بر روی برچسب، وجود دارند، توصیه نمی‌شود.

۴-۲-۲-۷ در مورد فرآورده‌هایی که مطابق استاندارد ملی مربوطه، برچسب‌گذاری تغذیه‌ای به گونه‌ای انجام شود، که با زیربندهای ۵-۱ تا ۵-۲-۵ این استاندارد مغایرت نداشته باشد.

۵ محاسبه مواد مغذی

۵-۱ محاسبه انرژی

مقدار انرژی فهرست شده باید با استفاده از فاکتورهای تبدیل زیر محاسبه شود:

کربوهیدرات‌ها	۴ کیلو کالری بر گرم یا ۱۷ کیلو ژول
پروتئین	۴ کیلو کالری بر گرم یا ۱۷ کیلو ژول
چربی	۹ کیلو کالری بر گرم یا ۳۷ کیلو ژول
الکل (اتانول)	۷ کیلو کالری بر گرم یا ۲۹ کیلو ژول
اسیدهای آلی	۳ کیلو کالری بر گرم یا ۱۳ کیلو ژول

۵-۲ محاسبه پروتئین

مقدار پروتئین لیست شده باید با استفاده از فرمول زیر محاسبه شود:

پروتئین = $۶/۲۵ \times$ ازت کل (به روش کج‌لدال)

یادآوری: اگر فاکتور متفاوتی در استاندارد یک ماده غذایی آورده شده باشد میزان پروتئین را مطابق آن محاسبه کنید.

۶ نحوه اعلام محتوای مواد مغذی

۱-۶ مقادیر ماده مغذی صرفاً باید به صورت عددی اعلام و از بیان دیگر روش‌ها خودداری شود.

۲-۶ اطلاعات مربوط به مقدار انرژی، پروتئین، چربی و کربوهیدرات باید بر حسب کیلو ژول یا کیلوکالری در هر ۱۰۰ گرم یا در هر ۱۰۰ میلی لیتر بر روی هر بسته (در صورتی که هر بسته حاوی یک وعده مصرف غذا باشد) بیان شود. علاوه بر این، اطلاعات را می‌توان به ازای هر وعده مصرف بیان کرد. در صورتی که مقدار وعده مصرف یا تعداد وعده‌های مصرف موجود بر روی برچسب هر بسته ذکر شده باشد.

۳-۶ اطلاعات عددی در مورد ویتامین‌ها و مواد معدنی، باید به واحدهای متریک و یا به صورت درصدی از مقادیر مواد مغذی مرجع (NRV)، به ازای هر ۱۰۰ گرم یا هر ۱۰۰ میلی لیتر یا هر بسته (در صورتی که هر بسته حاوی یک وعده مصرف غذا باشد) بیان شود. علاوه بر این، اطلاعات را می‌توان به ازای هر وعده مصرف بیان کرد، در صورتی که مقدار وعده مصرف یا تعداد وعده‌های مصرف موجود بر روی برچسب هر بسته، ذکر شده باشد.

۴-۶ در صورتی که مقادیر مرجع (NRV) و مقدار مرجع ماده مغذی، تعیین شده باشد، اطلاعات مربوط به پروتئین و دیگر مواد مغذی را می‌توان، بر حسب درصد مقادیر مرجع (NRV) نیز بیان نمود.

۵-۶ مقادیر مرجع مواد مغذی مشخص شده، برای جمعیت عمومی و افراد بالاتر از ۳۶ ماه می باشد، که با توجه به اهداف برچسب‌گذاری، باید به مصرف‌کننده کمک کند تا انتخاب بهتری برای مصرف روزانه و تامین سلامتی داشته باشد.

۶-۶ مقادیر مرجع مواد مغذی دو نوع از NRVs را شامل می شود:

۱-۶-۶ مقادیر مرجع مواد مغذی - مورد نیاز (NRVs-R)

جدول ۱- مقادیر مرجع مواد مغذی - مورد نیاز (ویتامین‌ها)

مقدار	واحد	ویتامین
۸۰۰	μg RAE or RE	ویتامین A
۱۵ - ۵*	μg	ویتامین D
۱۰۰	mg	ویتامین C
۶۰	μg	ویتامین K
۹	mg	ویتامین E
۱/۲	mg	تیامین
۱/۲	mg	ریبوفلاوین
۱۵	mg NE	نیاسین
۱/۳	mg	ویتامین B6
۴۰۰	μg DFE	فولات
۲/۴	μg	ویتامین B12
۵	mg	ویتامین B5 (اسید پنتونیک)
۳۰	μg	بیوتین
* مقدار 15 μg مورد نیاز در نظر گرفته شده برای ویتامین D، براساس حداقل قرار گرفتن در معرض نور خورشید در سال است. مراجع ذی-صلاح قانونی کشور می تواند بر اساس بهترین محاسبه برای در معرض نور خورشید قرار گرفتن جمعیت و دیگر عوامل مرتبط این مقدار را تعیین کند.		

جدول ۲- مقادیر مرجع مواد مغذی - مورد نیاز (املاح)

نام ماده معدنی	واحد	مقدار
کلسیم	mg	۱۰۰۰
منیزیم	mg	۳۱۰
آهن**	mg	۱۴ (۱۵٪ جذب رژیمی؛ از رژیم‌های گوناگون غنی از گوشت، ماهی، طیور و یا غنی از میوه و سبزی ها) ۲۲ (۱۰٪ جذب رژیمی؛ از رژیم‌های غنی از غلات، ریشه ها یا tubers با مقداری گوشت، ماهی، طیور و یا حاوی مقداری میوه و سبزی ها)
روی**	mg	۱۱ (۳۰٪ جذب رژیمی؛ رژیم‌های مخلوط، و رژیم‌های گیاهخواری لاکتوآوا*** که بر پایه دانه‌های غلات تصفیه نشده یا درجه استخراج بالا (<۹۰٪) ارد) ۱۴ (۲۲٪ جذب رژیمی؛ غلات بر پایه رژیم‌ها، با <۵۰٪ مصرف انرژی از دانه غلات یا حبوبات از پروتئین حیوانی)
ید	µg	۱۵۰
مس	µg	۹۰۰
سلنیوم	(µg)	۶۰
منگنز	mg	۳
مولیبدن	µg	۴۵
فسفر	mg	۷۰۰
** مراجع ذی صلاح قانونی باید مقدار صحیح NRV-R را تعیین کنند، که جذب غذایی از رژیم های مربوطه را به بهترین نحو نشان دهد. *** رژیم گیاهخواری همراه با لبنیات و تخم مرغ		

جدول ۳- مقادیر مرجع مواد مغذی - مورد نیاز (سایر)

نام ماده مغذی	واحد	مقدار
پروتئین	g	۵۰

جدول ۴- ضریب تبدیل برای معادل های ویتامین

ویتامین	معادل های رژیمی
نیاسین	۱ میلی گرم نیاسین معادل = (NE)
فولات	۱ میکروگرم فولات رژیمی معادل = (DFE) ۱ میکروگرم فولات خوراکی ۰/۶ میکروگرم فولیک اسید افزوده شده به ماده غذایی یا به صورت مکمل غذایی استفاده شده همراه غذا ۰/۵ میکروگرم فولیک اسید مصرف شده به عنوان مکمل غذایی با معده خالی
ویتامین A	۱ میکروگرم فعالیت رتینول معادل = (RAE) یا ۱ میکروگرم رتینول معادل = (RE)
	۱ میکروگرم رتینول ۱۲ میکروگرم بتاکاروتن ۲۴ میکروگرم دیگر پیش سازهای ویتامین A کاروتنوئیدها
ویتامین E	۱ میلی گرم آلفا توکوفرول ۱ میلی گرم RRR- آلفا توکوفرول (d- آلفا توکوفرول)
ضرایب تبدیل برای معادل های ویتامین ذکر شده در جدول فوق، اطلاعات تکمیلی را ارائه نموده که امکان تعیین کاربرد صحیح NRVs-R، برای مراجع ذی صلاح قانونی فراهم می آورد.	

۶-۶-۲ مقادیر مواد مغذی مرجع، مربوط به بیماری‌های غیر واگیر NRVs-NCD

جدول ۵- مقدار دریافت

نام ماده مغذی	واحد	مقدار
اسیدهای چرب اشباع ^{۱ و ۲}	g	۲۰
سدیم ^۳	mg	۲۰۰۰

جدول ۶- میزان مورد نیاز

نام ماده مغذی	واحد	مقدار
پتاسیم	mg	۳۵۰۰

۶-۶-۳ در وعده‌های غذایی که با اندازه‌های معمولی استفاده می‌شوند، می‌توان اطلاعات الزامی بخش‌های ۶-۶-۲ و ۶-۶-۳ را برای هر وعده تعیین شده در صورتی که تعداد سهم‌های غذایی موجود در بسته ذکر شوند بر روی برچسب یا هر سهم غذایی ارائه نمود.

۶-۶-۴ کربوهیدرات‌های موجود در ماده غذایی باید به عنوان " کربوهیدرات " بر روی برچسب ذکر شود. در صورتی که نوع کربوهیدرات اعلام شود، باید بلافاصله بعد از مقدار کل کربوهیدرات با فرمت زیر نوشته شود: کربوهیدرات ... گرم، از هر قند گرم یا به صورت "X" ... گرم یادآوری - "X" نام ویژه هر یک از کربوهیدرات‌های متشکله را نشان می‌دهد.

- ۱- این مقدار براساس مقدار مصرف مرجع انرژی ۸۳۷۰ کیلو ژول بر ۲۰۰۰ کیلو کالری است.
- ۲- انتخاب این ماده مغذی جهت تعیین NRV بر اساس شواهد و مدارک قطعی در خصوص رابطه این ماده با خطر NCD بنابر گزارش رژیم غذایی، تغذیه و پیشگیری از بیماری‌های مزمن بود، سری گزارش‌های تخصصی سازمان بهداشت جهانی ۹۱۶، (WHO 2003).
- ۳- انتخاب این مواد مغذی جهت تعیین NRV براساس شواهد و مدارک با کیفیت در خصوص رابطه این مواد با یک نشانگر زیستی برای خطر NCD در بزرگسالان بود که در دستورالعمل‌های WHO، ۲۰۱۲ در خصوص مصرف سدیم و پتاسیم برای بزرگسالان و کودکان گزارش شد.

۵-۶-۶ در صورتی که مقدار یا نوع اسیدهای چرب با مقدار کلسترول اعلام شود، باید بلافاصله بعد از مقدار و نوع چربی کل مطابق با بخش ۶-۲ ذکر شود.

فرمت زیر باید استفاده شود:

چربی کل	... گرم
اسیدهای چرب اشباع	... گرم
اسیدهای چرب ترانس	... گرم
اسیدهای چرب غیر اشباع با یک پیوند دوگانه	... گرم
اسیدهای چرب غیر اشباع با چند پیوند دوگانه	... گرم
کلسترول	... میلی گرم

۷ حدود رواداری و پذیرش

۱-۷ حدود رواداری، باید در رابطه با سلامت عمومی، زمان ماندگاری، صحت و دقت آزمایش، تغییرپذیری ناشی از فرآوری و آسیب‌پذیری ذاتی ماده مغذی در محصول براساس اینکه آیا ماده مغذی به محصول اضافه شده، یا به طور طبیعی در آن وجود دارد، تعیین شود.

۲-۷ مقادیر به کار برده شده در اعلام ماده مغذی، باید مقادیر متوسط به دست آمده از اطلاعات یا تجزیه و تحلیل محصولاتی که نماینده‌ی محصول برچسب‌گذاری شده است، باشد.

۳-۷ در صورت وجود استاندارد ملی خاص در مورد الزامات حدود رواداری برای فرآورده باید از آن استاندارد استفاده نمود.

۸ اصول و معیار خوانا بودن برچسب گذاری تغذیه ای

۱-۸ اصول عمومی

در مورد برچسب‌گذاری تغذیه‌ای اعم از اجباری یا تشویقی، اصول بندهای ۹-۱ و ۹-۲ استاندارد ملی به شماره ۲۱۳۵ " بسته بندی - ویژگی عمومی برای برچسب‌گذاری مواد غذایی از پیش بسته بندی شده " بهتر است، اعمال شود.

یادآوری: ضوابط بند های ۹-۱، ۹-۱-۲ و ۹-۱-۳ استاندارد ۲۱۳۵، باید بر روی هر برچسب تغذیه‌ای تکمیلی اعمال شود.

۸-۲ ویژگی‌های فهرست کردن ماده غذایی

مطالب و دستورالعمل‌های مربوط به منظور افزایش خوانا بودن برچسب‌گذاری تغذیه‌ای می‌باشند. مراجع قانونی و ذی‌صلاح کشور با در نظر گرفتن رویکردها و مسائل کاربردی در سطح ملی و براساس نیازهای مصرف‌کنندگان، خود می‌توانند ابزار و شیوه‌های دیگری را برای ارائه اطلاعات تغذیه‌ای تعیین کنند.

۸-۲-۱ فرمت؛ مقدار ماده مغذی باید در جدول درج و یا بیان شود و در صورت نبود فضای کافی برای قالب جدولی، می‌توان آن را در قالب خطی نشان داد.

۸-۲-۲ مواد مغذی باید در فرمت خاصی که از سوی مراجع قانونی و ذی‌صلاح کشور تعیین شده اعلام شود. این ترتیب باید برای تمامی محصولات غذایی یکسان باشد.

۸-۲-۳ فونت؛ نوع فونت، سبک و حداقل اندازه فونت و همچنین استفاده از حروف بزرگ و کوچک می‌بایست بنابر صلاحدید مراجع مسئول و با تضمین خوانا بودن برچسب‌گذاری تغذیه‌ای، انتخاب شود.

۸-۲-۴ تضاد معناداری باید بین متن و پس زمینه وجود داشته باشد، بطوریکه اطلاعات تغذیه‌ای به‌وضوح خوانده شود.

۸-۲-۵ نمایش عددی؛ نمایش عددی مقدار مواد مغذی باید مطابق با ضوابط بند ۶ باشد.

۹ اطلاعات تغذیه‌ای تکمیلی

۹-۱ اطلاعات تغذیه‌ای تکمیلی به منظور ارتقاء درک مصرف‌کننده از مقدار ماده مغذی مواد غذایی مورد مصرف و کمک به تفسیر اعلام مواد مغذی است. راه‌های زیادی برای اعلام چنین اطلاعاتی که می‌تواند برای استفاده روی برچسب مناسب باشد، وجود دارد.

۹-۲ استفاده از اطلاعات تغذیه‌ای تکمیلی روی برچسب اختیاری است (به جز برای جمعیت هدف که علم پایین و یا دانش کمی در مورد تغذیه دارند). همچنین می‌توان از علائم گروه‌های غذایی یا سایر نمایش‌های تصویری یا رنگی بدون اعلام مواد مغذی استفاده کرد.

۹-۳ اطلاعات تغذیه‌ای تکمیلی روی برچسب‌ها باید با برنامه‌های آموزشی جهت افزایش آگاهی و نحوه استفاده از اطلاعات برای مصرف‌کننده همراه باشد.

پیوست الف

(آگاهی دهنده)

اصول کلی تعیین مقادیر مواد مغذی مرجع برای جامعه

الف- ۱ کلیات

این اصول برای تعیین مقادیر مواد مغذی مرجع (NRVs)، برای عموم جامعه که به عنوان افراد بالای سه سال تعریف می‌شوند، کاربرد دارد. این مقادیر در موارد زیر می‌تواند به مصرف کننده کمک کند:

۱- تخمین سهم نسبی هر محصول به رژیم دریافتی سلامت بخش ؛

۲- روشی برای مقایسه محتوی مواد مغذی بین محصولات ؛

دولت‌ها برای استفاده از NRVs، یا به طور نسبی بررسی سازگاری اصول عمومی، شامل سطح گواهی مورد نیاز و فاکتورهای اضافی مخصوص یک کشور یا منطقه در تعیین مقادیر مرجع خودشان برای اهداف برچسب گذاری تشویق شده اند. برای مثال، در سطح ملی مقادیر عددی جمعیت برای عموم جامعه می‌تواند با دانش عددی، براساس مقادیر مرجع، برای مصارف روزانه یا گروه های سنی-جنسیتی، با استفاده از سرشماری داده ها برای یک کشور و تناسب هر گروه سنی-جنسیتی منتشر شده باشد. علاوه بر این، دولت‌ها می‌توانند مقادیر مرجع برای برچسب گذاری مواد غذایی که به تاریخچه کشور یا فاکتورهای مخصوص منطقه که موثر بر جذب مواد مغذی، کاربرد یا مورد نیاز است، را تعیین کنند. دولت‌ها نیز می‌توانند برای تعیین مقادیر مرجع، برچسب غذا جداگانه‌ای برای بخش‌های خاصی از جامعه تعیین کنند.

الف- ۲ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد، اصطلاحات با تعاریف زیر به کار می‌روند :

الف- ۱-۲

مقدار دریافت روزانه مرجع

Daily Intake Reference Values

مقادیر دریافت روزانه مواد مغذی مرجع، در این استاندارد به مقدار ماده مغذی مرجع که FAO^۱ و WHO^۲ یا دیگر سازمان‌های علمی استناد می‌کنند که ممکن است در تعیین مقدار مواد مغذی مرجع (NRVs) بر

۱ - سازمان خوار و بار و کشاورزی ملل متحد

۲ - سازمان جهانی بهداشت

مبنای اصول و شاخص‌های این استاندارد در نظر گرفته شده باشد. این مقادیر به روش‌های مختلفی مانند (مقدار واحد یا محدوده‌ای از مقدار) برای عموم جامعه یا بخش خاصی از جامعه (برای مثال، محدوده سنی خاص) که بیان شده است، قابل اجرا است.

الف ۲-۲

۹۸ درصد دریافت فردی مواد مغذی (INL98)^۱

Individual Nutrient Level 98 (INL₉₈)

تخمین مقدار دریافت روزانه مرجع، برای تامین ماده مغذی مورد نیاز ۹۸ درصد افراد به ظاهر سالم در یک دوره از زندگی و گروه جنسی خاص است.

الف ۲-۳

حد بالایی دریافت (UL)^۲

Upper Level of intake

حداکثر دریافت معمول از کلیه منابع یک ماده مغذی یا ماده مرتبط مشخص شده است که بعید است اثرات سویی روی سلامت انسان داشته باشد.

الف ۲-۴

گستره پذیرفتنی درشت مغذی‌ها (AMDR)

Acceptable Macronutrient Distribution Range (AMDR)

۱- کشورهای مختلف ممکن است از اصطلاحات دیگری برای این مفهوم استفاده کنند به عنوان مثال جیره غذایی توصیه شده (RDA)، جیره روزانه توصیه شده (RDA) مقدار دریافت ماده مغذی مرجع (RNI)، یا مقدار دریافت مرجع در جامعه (PRI)

۲- کشورهای مختلف ممکن است از اصطلاحات دیگری برای این مفهوم استفاده کنند به عنوان مثال، سطح بالا قابل تحمل مصرف ماده مغذی (UL) یا حد نهایی دامنه مصرف ایمن.

محدوده دریافت منابع خاص انرژی که دریافت کافی از مواد مغذی ضروری را فراهم کند و با کاهش احتمال خطر ابتلا به بیماری های غیر واگیر وابسته به رژیم غذایی در ارتباط باشد.

به طور کلی درشت مغذی ها بر حسب درصدی از انرژی دریافتی بیان می شوند.

علاوه بر FAO و WHO (FAO/ WHO) مراجع قانون گذار علمی شناخته شده (RASB)^۱ که در این استاندارد استفاده شده، نشانگر یک سازمان حمایت شده توسط یک مرجع قانونی ملی و یا بین المللی توانا می باشد که توصیه های علمی و قانونی را در صورت درخواست در زمینه میزان مرجع دریافت روزانه، از طریق ارزیابی شواهد علمی به صورت غیروابسته و شفاف تامین می کند. توصیه هایی که از طریق استفاده در توسعه سیاست های یک یا چند کشور شناخته می شوند. در زمینه تامین شفافیت توصیه ای علمی، کمیت باید به معیارهایی که RASB جهت تثبیت میزان مرجع دریافت روزانه در نظر گرفته است، دسترسی داشته باشند.

به منظور مشخص کردن این که میزان مرجع دریافتی روزانه جهت توسعه از کجا گرفته شده است، نیاز به ارزیابی اولیه بررسی و تفسیر شواهد علمی، بجای قبول توصیه هایی از دیگر RASB ها می باشد.

الف-۳ اصول کلی تعیین مقادیر ماده مغذی مرجع NRVs

الف -۳-۱ انتخاب منابع اطلاعاتی مناسب برای تعیین مقادیر مواد مغذی مرجع NRVs

مقادیر دریافت روزانه مواد مغذی مرجع ارائه شده توسط مراجع ذی صلاح علمی شناخته شده نیز می تواند به عنوان منبع در نظر گرفته شود. اولویت با مقادیری است که از طریق بازنگری سیستماتیک مورد ارزیابی قرار گرفته باشد.

یادآوری : باید مقدار دریافت روزانه مواد مغذی مرجع منعکس کننده میزان دریافت توصیه شده برای عموم جامعه باشد.

الف -۳-۲ انتخاب مواد مغذی و مبنای مناسب برای مقادیر مواد مغذی مرجع-مورد نیاز NRVs

الف -۳-۲-۱ انتخاب مواد مغذی و مناسب براساس مقادیر مواد مغذی مرجع NRVs-R

NRVs-R مقادیر مواد مغذی مرجع باید بر اساس میزان ماده مغذی مورد نیاز ۹۸٪/فرد باشد. در صورت فقدان یا یک پیشینه، میزان ماده مغذی ۹۸٪/فردی برای یک ماده مغذی در زیرگروه های خاص می تواند برای بررسی استفاده از مقادیر مرجع مصرف روزانه دیگر یا محدوده های تعیین شده با ساختارهای علمی مراجع ذی صلاح استفاده می شود. توصیه می شود این مقادیر مورد به مورد بررسی شود.

باید مقدار مواد مغذی مرجع NRVs-R براساس میانگین مقادیر مورد نیاز برای جمعیت مرجع انتخاب شده (بزرگتر از ۳۶ ماه) محاسبه شود. مقدار مواد مغذی مرجع NRVs-R توصیه شده با کمیسیون کدکس بر اساس وسیع ترین رنج سنی منطبق برای مردان و زنان بزرگسال هستند.

¹ Recognized Authoritative Scientific Body(RASB)

یادآوری - برای تعیین مقادیر مواد مغذی مرجع، مقدار مرجع برای زنان باردار و شیرده باید از داده‌ها حذف شود.

الف-۲-۳ انتخاب مواد مغذی و مبنای مناسب برای مقادیر مواد مغذی مرجع، مربوط به بیماری‌های غیر واگیر NRVs-NCD

الف-۳-۲-۱ توصیه می‌شود برای اعلام مقادیر مواد مغذی مرجع مربوط به بیماری‌های غیرواگیر، معیارهای زیر در نظر گرفته شوند:

الف - شواهد علمی مورد قبول و مقادیر متقاعدکننده^۱ و پذیرفته شده^۲ یا سطح قابل مقایسه شواهد تحت طبقه بندی GRADE^۳، ارتباط بین یک ماده مغذی و احتمال بروز خطر به بیماری غیر واگیر شامل نشانگرهای زیستی صحه‌گذاری شده، برای حداقل بخش عمده‌ای از افراد جامعه (برای مثال بزرگسالان)

ب - احتمال خطر ناشی از بیماری‌های غیر واگیردار-تغذیه‌ای در سلامت عمومی کشورهای عضو کدکس

الف-۳-۲-۲ به منظور تعیین مقادیر مواد مغذی مرجع، مربوط به بیماری‌های غیرواگیر برای افراد جامعه باید مستندات علمی و بازنگری‌های یکسان برای مقادیر کمی مرجع برای دریافت روزانه در دسترس باشد.

الف-۳-۲-۳ مقادیر مواد مغذی مرجع از FAO/WHO یا سازمان‌های علمی ذی‌صلاح مربوط به بیماری‌های غیر واگیر باید به صورت مقدار مطلق یا درصدی از دریافت انرژی بیان شود.

الف-۳-۲-۴ به منظور اجرای برچسب‌گذاری تغذیه‌ای، باید مقادیر مواد مغذی مرجع مربوط به بیماری‌های غیرواگیر برای افراد جامعه برای هر ماده مغذی که اصول و معیارهای مورد نظر را رعایت کرده، در نظر گرفته شود.

الف-۳-۲-۵ مقادیر مواد مغذی مرجع مربوط به بیماری‌های غیرواگیر برای عموم جامعه یا بالغین، باید از مقدار دریافت روزانه مرجع تعیین شود، یا اگر براساس جنسیت تعیین می‌شود، میانگین نیاز مردان و زنان باشد.

۱- زمانی که این اصول راهنما پیش‌نویس شدند، تعریف و معیارهای مربوط به دلایل متقاعد کننده، براساس گزارش FAO/WHO به‌کار گرفته شده است؛ رژیم غذایی، تغذیه و پیشگیری از بیماری‌های مزمن، سری گزارش‌های کاربردی WHO، ۲۰۰۳، WHO 916.

۲- برای اصول کلی، اصطلاحات دلایل متقاعد کننده / عموماً پذیرفته شده، مترادف محسوب می‌گردند.

۳- کمیته بازنگری دستورالعمل‌های WHO، کتاب راهنما WHO برای توسعه دستورالعمل‌ها، سازمان جهانی بهداشت (WHO)، ۲۰۱۴.

الف - ۳-۲-۶ در صورتی که مقدار دریافت روزانه مرجع براساس درصد دریافت انرژی است باید واحد مقادیر مواد مغذی مرجع مربوط به بیماری‌های غیر واگیر بر حسب گرم یا میلی گرم از ۸۳۷۰ کیلوژول یا ۲۰۰۰ کیلوکالری براساس مقدار مرجع برای عموم جامعه، بیان شود.

مراجع ذی صلاح می توانند، مقادیر مواد مغذی مرجع مربوط به بیماری‌های غیرواگیر را مطابق با استاندارد کدکس که براساس دریافت انرژی مرجع از ۸۳۷۰ کیلوژول و یا ۲۰۰۰ کیلوکالری است، بیان کنند و یا می-توانند از مقادیر مرجع خودشان برای برچسب گذاری تغذیه ای براساس دریافت انرژی مرجع دیگری که براساس فاکتورهای خاص آن کشور یا منطقه است، استفاده کنند.

الف-۳-۳ تعیین مقادیر دریافت روزانه مرجع برای حدود بالایی

توسط FAO/WHO یا سازمان های علمی ذی صلاح باید میزان مقدار مواد مغذی مرجع NRVs را برای حد بالایی مقادیر روزانه مرجع، تعیین شود. برای مثال حد بالایی دریافت در محدوده قابل قبول درشت مغذی ها.